

Ja, siger man, men det er urimeligt, at Folk paa en kort Strækning skulle betale et Tillæg, der maaske er større end selve den ordinære Pris, naar de ere nødte til at bruge Hurtigtog. Ja, mine Herrer, hvad mener man egentlig med, at de ere nødte til det? Er der nogen Strækning i Landet, hvor man kan sige, at den, der skal ind til sin Købstad og hjem igen, som altsaa kun skal bruge Toget i lokal Trafik, er „nødt“ til at bruge Hurtigtog? Det tror jeg ikke (*Andreasen*: Sydsjælland!) Jeg skal nævne Sydsjælland først, siden det ærede Medlem taler om denne Landsdel. Det er ganske vist en af de Strækninger, der ere ugunstigst stillede, men der er dog paa Sydbanen, saa vel som paa Kalundborgbanen, 4 ordinære Tog i hver Retning, hvor man kan køre saa langt, man vil, uden at betale Hurtigtogstillæg. Der er mange Baner, Sidebaner navnlig, hvor Befolkningen kan være lige saa berettiget til Jernbanekørsel som de, der tilfældig bo ved en Hovedstrækning, hvor man maa nøjes med 4, ja, færre Tog om Dagen. Saa er der Vestjylland; der er der 4 à 5 ordinære Tog i hver Retning, Østjylland har 5 ordinære Tog, og Fyn og Korsørbanen 6. Paa Kystbanen, som det ærede Medlem for Helsingør (*Christian Rasmussen*) særlig talte om, er der 7, paa Nordbanen 8, mellem København og Roskilde, hvor det ærede Medlem for Roskilde (*H. Nielsen*) forleden ønskede endnu 2 Hurtigtog til lokal Befordring, have de i Forvejen 14 ordinære Tog i hver Retning! Saaledes er Stillingen, mine Herrer! Jeg synes derfor, at den Tale om, at Folk ere „nødte“ til paa disse Strækninger, paa de „kortere“ Afstande, at benytte Hurtigtog, trænger til en nærmere Forklaring.

Jeg skal oplyse, at i Udlandet, i de os nærmest liggende Lande, Sverige og Tyskland, finder man begge Steder Tillægsbetaling for Benyttelse af Hurtigtog, i Sverige gøres der ingen Forskel paa Afstandenes Længde. Tillæget er for 3die Klasse 1 Kr., for 2den Klasse 1 Kr. 50 Øre, og for 1ste Klasse 2 Kr. 50 Øre uden Hensyn til, om det er en Rejse fra Malmø til Lund eller fra Malmø til „Riksgrænsen“ ved Narvik, det drejer sig om. I Tyskland har man for 1—75 Kilometer et Tillæg paa 3die Klasse af 25 Pf., og paa 1ste og 2den Klasse af 50 Pf., for 76—150 Kilometer henholdsvis 50 Pf. og 1 Mark, og for over 150 Kilometer 1—2 Mark. Det kunde jo benyttes som et Argument for at blive staaende ved det, vi nu have, med en noget lignende Forskel mellem, om man

holder sig indenfor eet Distrikt eller kommer ind i et nyt. Men saa kommer jeg tilbage til dette, mine Herrer: vi skulle jo dog have denne Indtægtsforøgelse, og hvor ville De tage den fra, naar De ikke ville tage den her?

Ja, det ærede Medlem for Slagelse (*Lange*) kom jo med en Idé, som jeg ikke tvivler om, han selv fandt særdeles god. Han mente, at den kunde løse hele dette Spørgsmaal uden det Ubehag for de rejsende, der er ved mit Forslag. Den gik ganske simpelt ud paa, at man skulde medregne Hurtigtogstillæget i den almindelige Pris og altsaa udfærdige en enkelt Hurtigtogsbillet. Men derved alene vinder man jo intet. Det har jo intet at gøre med det Spørgsmaal, om man skal blive staaende ved de nuværende Takster eller gaa til nogen Forhøjelse. Det er noget, som har Betydning med Hensyn til den praktiske Ordning af Sagen, om Folk skulle gaa med to Billetter, eller de kun skulle have een. Det kan ganske vist have sin Interesse; jeg indrømmer, at det er ikke morsomt for en Mand, som rejser med Kone og Børn, at skulle have det dobbelte Antal Billetter at passe paa, naar han kører med Hurtigtog. Det undgaar man unægtelig ved denne Indregning eller Sammenlægning af Prisen. Saaledes har man tidligere haft det i Sverige og ligeledes i Tyskland, men begge Steder er man, i alt væsentligt, netop med Danmark som Mønster kommen over til det, vi have, nemlig særskilte Tillægsbilletter til Hurtigtogene. Hovedgrunden er den, at ellers er man inde paa et overordentlig besværligt Skuffesystem for Billetterne rundt omkring paa Stationerne. Særlig naar man er saa imødekommende, som vi ere her i Danmark ved paa enhver Station at sælge Billetter til enhver anden Station i Landet, vilde det medføre et overordentlig forøget Besvær, hvis man skulde have et saadant System. Men det er jo, som sagt, heller ikke noget, der vedkommer denne Sag, saa det skal jeg ikke komme videre ind paa. Nej, det maatte jo, naar det skal have Sammenhæng med denne Sag, ses fra et andet Synspunkt, og det er vel ogsaa det, der ligger bagved det ærede Medlems Udtalelser. Han vilde vel derved tillige have indført, at Hurtigtogstillæget blev beregnet nøjagtigt efter Afstanden — lad os sige pr. Kilometer — over hele Landet. Det ærede Medlem sagde, at saaledes har man det i Tyskland. Det er ikke rigtigt. Saaledes havde man det i Tyskland indtil 1. Maj i Aar, men da gik man netop, som før nævnt,